

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Hai, ngày 23/10/2023

PHÁP SƯ TỊNH KHÔNG GIA NGÔN LỤC

Phần 3 Chương 7

NÓI RÕ GIÁO DỤC CỦA PHẬT ĐÀ

(BÀI BỐN)

Người học Phật phải tu tập trên nền tảng của “*Tam Phước*” là: “*Hiếu dưỡng phụ mẫu, phụng sự sư trưởng, từ tâm bất sát, tu thập thiện nghiệp. Thọ trì tam quy, cứu túc chúng giới, bất phạm oai nghi. Phát Tâm Bồ Đề tin sâu nhân quả đọa tụng Đại Thừa, khuyến tấn hành giả*”. Hằng ngày, chúng ta phải đối nhân xử thế tiếp vật theo “*Lục Hòa*”. Người học Phật ngày nay không tu tập trên nền tảng “*Tam Phước*”, “*Lục Hòa*”, họ chỉ được dạy, đời này tu phước để đời sau được hưởng phước. Hòa Thượng nói: “*Ngày nay, rất ít người có tâm mong cầu vượt thoát sinh tử*”. Nếu chúng ta không ngày ngày được nhắc nhở thì chúng ta cũng sẽ lơ là việc vượt thoát sinh tử.

Hòa Thượng nói: “*Hàng ngày, chúng ta phải đem “Tịnh Nghiệp Tam Phước”, “Lục Hòa Kính”, “Tam Quy Y”, “Năm Giới”, “Mười Thiện” để khởi tâm động niệm, hành động tạo tác. Chúng ta thực tiễn những điều này trong đời sống thực tiễn thì chúng ta mới là người học Phật*”. “*Tam Quy Y*” là quy y Giác - Chánh - Tịnh, tịnh mà không nhiễm, chánh mà không tà, giác mà không mê. Nhiều người học Phật vẫn khổ đau, phiền não đó là vì họ không thật làm.

Phật pháp phải xây dựng trên nền tảng đầu tiên của “*Tịnh Nghiệp Tam Phước*” là: “*Hiếu dưỡng phụ mẫu, phụng sự sư trưởng, từ tâm bất sát, tu thập thiện nghiệp*”. Nhiều năm qua, chúng ta đã đề xướng tri ân Cha Mẹ, tri ân những người Thầy, những người có công đối với quốc gia, dân tộc. Năm nay, chúng ta cũng sẽ tổ chức lễ tri ân Thầy Cô nhân ngày 20 tháng 11 một cách long trọng. Chúng ta xây dựng nền tảng tu hành dựa trên tâm hiếu kính thì chúng ta mới có thể có thành tựu. Chúng ta làm tốt phước thứ nhất thì chúng ta mới có thể làm được phước thứ hai và sau đó là phước thứ ba.

Phước thứ hai trong “*Tịnh Nghiệp Tam Phước*” là: “*Thọ trì tam quy, cứu túc chúng giới, bất phạm oai nghi*”. Có người hỏi tôi, làm sau giữ được đầy đủ tất cả các giới, chúng ta có tâm chân thành, cung kính thì chúng ta sẽ tự khắc làm được đầy đủ “*cứu túc chúng giới*”. Trước khi chúng ta khởi tâm động niệm, hành động tạo tác thì chúng ta nghĩ đến Cha Mẹ, đến những người Thầy thì chúng ta sẽ không dám lơ là, phóng túng. Người Thầy lớn của chúng ta chính là Thích Ca Mâu Ni Phật. Trong câu

“*Nam Mô Bổn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật*”, “*Bổn sư*” nghĩa là vị Thầy ban đầu. Chúng ta không có tâm tri ân, báo ân nên chúng ta mới tùy tiện, phóng túng.

Phước thứ ba trong “*Tịnh Nghiệp Tam Phước*” là “*Phát Tâm Bồ Đề tin sâu nhân quả, đọc tụng Đại Thừa, khuyến tấn hành giả*”. Trong “*Kinh Vô Lượng Thọ*” dạy chúng ta: “*Phát Tâm Bồ Đề một lòng chuyên niệm*”. Nếu chúng ta chỉ “*Phát Tâm Bồ Đề*” hay chúng ta chỉ “*Một lòng chuyên niệm*” thì chúng ta đều không thể vãng sanh, hai việc này phải tương bổ, tương thành. “*Tâm Bồ Đề*” là tâm phục vụ chúng sanh, làm mọi việc để giúp ích chúng sanh. “*Tin sâu nhân quả*” là chúng ta tin, chúng ta niệm Phật nhất định thành Phật, chúng ta tin có thể giới Tây Phương Cực Lạc, tin Phật A Di Đà đang chờ đợi chúng ta là thật. Việc chúng ta trồng dưa được dưa, trồng đậu được đậu, làm thiện được quả thiện, làm ác phải nhận quả ác là việc đương nhiên. “*Đọc tụng Đại Thừa*” không phải là chúng ta ngồi tụng Kinh, niệm Phật mà chúng ta phải thực tiễn những lời dạy trên Kinh trong khởi tâm động niệm, hành vi tạo tác của mình.

Hòa Thượng nói: “*Phật dạy chúng ta, khi chúng ta sống chung với mọi người thì chúng ta phải ứng dụng “Sáu Pháp Hòa Kính”, trong đó phép thứ nhất là “kiến hòa đồng giải”, đây là căn bản. Chúng ta xây dựng cách thấy, cách nghĩ, cách làm giống nhau, không có sự chống trái thì mọi vấn đề đều được giải quyết*”. Chúng ta tự làm theo cách của mình thì chúng ta sẽ khiến mọi việc hư hại. Chúng ta không làm theo chủ kiến của ai mà chúng ta làm theo lời dạy của Phật Bồ Tát, của Cổ Thánh Tiên Hiền. Ban đầu, chúng ta có thể làm chưa đúng, sau một thời gian chúng ta làm đúng, nhưng sau đó chúng ta dần làm sai. Chúng ta làm theo cách nghĩ, cách làm của mình thì mọi việc chắc chắn sẽ sai.

Hòa Thượng nói: “*Phật có trí tuệ chân thật cứu cánh viên mãn, Ngài dạy chúng ta “kiến hòa đồng giải”, chúng ta xả bỏ thành kiến của mình thì mọi việc sẽ đều hoà. Phật không nói cách thấy của Ngài đúng, cách thấy của mọi người sai, Ngài không yêu cầu người khác làm theo mình. Phật dạy chúng ta buông xả tất cả vọng tưởng, phân biệt, chấp trước đây chính là chánh tri, chánh kiến. Chúng ta còn có cái thấy, cái biết của riêng mình thì đó chính là tà tri, tà kiến*”. Chúng ta luôn có vọng tưởng, phân biệt, chấp trước, đó chính là “*tự tư tự lợi*”, “*danh vọng lợi dưỡng*”, hưởng thụ “*năm dục sáu trần*”, “*tham, sân, si, mạn*”.

Hòa Thượng nói: “*Nếu tất cả mọi người không còn vọng tưởng, phân biệt, chấp trước thì thiên hạ sẽ thái bình*”. Trong một gia đình, một đoàn thể không còn vọng tưởng, phân biệt, chấp trước thì gia đình, đoàn thể đó đều sẽ tốt. Trong một lớp học, nếu học trò đều nghe lời Thầy Cô thì lớp học đó sẽ tốt. Nếu mỗi người có cái thấy riêng biệt thì ba người, ba mươi người sẽ có ba, ba mươi cái thấy riêng biệt.

Hòa Thượng nói: “*Chúng ta phải buông bỏ cách thấy, cách nghĩ, cách làm sai lầm của chính mình để chúng ta học theo các cách thấy, cách nghĩ, cách làm của Phật Bồ Tát, của Cổ Thánh Tiên Hiền. Cách thấy, cách nghĩ, cách làm của Phật*

Bồ Tát, của Cổ Thánh Tiên Hiền chắc chắn sẽ không sai!”. Cách thấy, cách nghĩ, cách làm của Phật Bồ Tát, của Cổ Thánh Tiên Hiền đã được minh chứng bởi thời gian, không gian. Cách thấy, cách nghĩ, cách làm của chúng ta đều chìm đắm trong “*cái ta*”, “*cái của ta*”. Chúng ta khổ đau, thất bại đều do “*cái ta*”, “*cái của ta*”. Gần đây, báo chí đã đưa tin, nhiều người nổi tiếng phải chịu sự trừng phạt của pháp luật vì những hành vi sai trái của mình, họ sống trong sự giàu sang, danh vọng nên họ ngông cuồng!

Hòa Thượng từng nói: “**Nếu chúng sanh có thể giải quyết mọi việc ở thế gian thì Phật Bồ Tát đã không phải đến để giúp**”. Nếu chúng ta có thể giải quyết được mọi khó khăn thì Phật Bồ Tát sẽ không đến thế gian để “*quản việc thừa*”. Nếu có người bảo chúng ta bỏ đi cách thấy, cách nghĩ, cách làm của mình thì chúng ta sẽ không đồng ý, chúng ta sẽ cho rằng người đó cũng không có gì hơn chúng ta! Chúng ta đã luân hồi vô lượng kiếp vì cách thấy, cách nghĩ, cách làm sai lầm của mình. Nếu chúng ta vẫn giữ cách cách thấy, cách nghĩ, cách làm của mình thì chúng ta sẽ tiếp tục luân hồi, không thể thoát ra!

Hòa Thượng nói: “**Nếu người nào học Phật mà không học trên nền tảng của “Tam Phước”, “Lục Hòa” thì người đó chưa phải là người học Phật**”. Chúng ta làm việc trên nền tảng “*Tam Phước*”, “*Lục Hòa*” thì việc đó mới chân thật mang lợi ích cho chúng sanh và cho chính mình. Chúng ta làm việc với tâm bất hiếu, bất kính thì việc đó không thể có kết quả tốt. Khi Hòa Thượng nghe nói đến việc người niệm Phật vẫn đọa Địa ngục, Ngài đã đến hỏi Thầy là Lão cư sĩ Lý Bình Nam, Lão cư sĩ Lý nói: “*Đây là việc lớn, ngày mai tôi sẽ nói ở trên giảng đường để mọi người cùng nghe!*”. Chúng ta niệm Phật với tâm cung kính hay chúng ta niệm Phật với tâm ngạo mạn? Chúng ta niệm Phật không trên nền tảng của tâm “*Hiếu dưỡng phụ mẫu, phụng sự sư trưởng, từ tâm bất sát, tu thập thiện nghiệp*” thì chúng ta niệm Phật nhưng chúng ta vẫn sẽ phải đi vào Địa ngục. Tổ Sư Đại Đức nói: “*Miệng niệm Di Đà tâm tán loạn, đau mồm rát họng chỉ uống công*”.

Hòa Thượng nói: “**Phật giảng Kinh nói pháp 49 năm, Ngài có tri kiến hay không? Trên “Kinh Kim Cang” nói: “Phật chưa từng nói câu nào”. Bởi vì Phật nói ra chân tướng sự thật không xen tạp một câu nào từ trong ý nghĩ của mình**”. Phật chưa từng vọng thuyết, vọng tưởng, phan duyên mà nói. Chúng sanh cần thì Phật mới nói. Phật không nói theo cách thấy, cách nghĩ, cách thấy của riêng mình. Nhà Phật có câu: “*Nói mà không nói, không nói mà nói*”. “*Không nói*” là Ngài không có ý riêng mà Ngài chỉ nói ra chân tướng của vũ trụ nhân sanh.

Hòa Thượng nói: “**Phật nhìn thấy rất nhiều chỗ sai lầm của chúng sanh nên Phật nói ra. Nếu chúng ta tiếp tục làm sai thì tương lai chúng ta nhất định có quả báo xấu**”. Thích Ca Mâu Ni Phật đã nói: “*Ta chỉ nói lại lời bầy đời chur Phật đã nói*”. Khổng Lão Phu Tử cũng không nói theo cách thấy, cách nghĩ của mình, Ngài nói: “*Thuật nhi bất tác*”. Ta chỉ nói lại lời của người xưa. Chúng ta phải học Phật trên nền

tăng tâm hiếu dưỡng, tâm cung kính. Chúng ta hiếu với tất cả chúng sanh như với Cha Mẹ của mình, kính trọng tất cả chúng sanh như kính trọng những bậc Thầy khả kính của mình. Chúng ta phải thật làm chứ chúng ta không nghe chỉ để cho biết. Lớp học của chúng ta người đến, người đi nhiều vô số kể. Tôi không có tâm mong cầu mọi người nghe, làm được, điều quan trọng là chính tôi đã làm được đến đâu! Chúng ta phải nỗ lực thật làm. Chúng ta đã làm được bao nhiêu phần trăm lời dạy của Hòa Thượng?

Trước đây, tôi học Phật nhiều năm nhưng tôi chỉ tu mù, luyện quán, nghe theo nhiều người khác nhau. Tôi càng làm theo lời mọi người thì tôi càng mất đi niềm tin vào chính mình. Từ ngày, tôi học, làm theo Hoà Thượng, tôi cảm thấy rất tự tin, thậm chí nếu tôi đọa lạc thì tôi cũng biết rõ đó là do hàng ngày tôi vẫn phạm phải sai lầm, tôi chưa làm đúng theo lời dạy của các Ngài. Chúng ta làm sai thì chúng ta đọa lạc là việc đương nhiên, chúng ta không có tâm lý ỷ lại, nương nhờ. Hằng ngày, chúng ta biết rất rõ ràng, tường tận việc nào giúp chúng ta tích công, bồi đức, việc làm nào là chúng ta đang lãng phí phước báu. Chúng ta nỗ lực, tích cực làm thì chúng ta sẽ dần tốt hơn. Chúng ta lười biếng, chểnh mảng thì cuộc sống của chúng ta sẽ dần “*tha hóa*”. Trên con đường học Phật, có nhiều bạn đồng hành của chúng ta đã dần rơi rớt, dần bị “*tha hóa*”. Trước đây, khi chúng ta gặp họ, họ chỉ nhắc đến lời của Phật, lời của Thánh Hiền nhưng hiện tại họ chỉ nói đến việc danh lợi, việc hưởng thụ cuộc sống. Chúng ta hưởng thụ một vài năm thì thân tâm chúng ta sẽ đầy bệnh tật. Chúng ta phải học Phật dựa trên nền tảng vững chắc và chúng ta phải thật làm. Chúng ta không thật làm thì chúng ta sẽ không có kết quả hoặc chúng ta sẽ có kết quả ngược lại. Hòa Thượng nói, chúng ta phải là người học Phật, chúng ta thật nghe lời, thật làm theo lời Phật dạy bằng tâm chân thành, cung kính. Chúng ta làm cho dễ coi thì chúng ta sẽ uổng phí cuộc đời. Chúng ta nghe nhiều nhưng chúng ta không thật làm thì chúng ta chỉ là nhà Phật học.

Ngày trước, khi tôi đi đến nơi khác, tôi nói rất nhiều nhưng hiện tại, tôi chỉ tập trung làm, nếu đủ duyên có người thật hỏi thì tôi mới nói. Tôi không khuyên người khác tu vì trước đây tôi khuyên mọi người tu, khuyên mọi người bố thí nhưng họ không làm nên hiện tại, tôi chỉ tích cực làm. Hôm qua, tôi tích cực cắt rau để tặng cho mọi người trước giờ họ nấu cơm. Chúng ta học một thời gian dài nhưng chúng ta không thật làm thì chúng ta sẽ không muốn tiếp tục học nữa. Trong việc tu hành, chúng ta phải tu từ nền tảng tâm hiếu kính, từ tâm hiếu kính chúng ta phát triển thành tâm từ bi, không giết hại với chúng sanh và hành mười việc thiện. Trong đời nhân xử thế chúng ta dùng “*Lục Hoà*”, dùng 113 Điều trong “*Đệ Tử Quy*” đã dạy.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!